

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

og det kan vi naturligvis ikke indvende noget imod. Men jeg synes, der melder sig et par spørgsmål, som vi ved denne lejlighed må tage standpunkt til.

For det første: hvis det er hensigten at nedbringe amternes sygehusudgifter ved et tilskud på ca. halvdelen af disse, må man huske på, at det er på grundlag af et regnskabsår, der ligger 1—1½ år forud, at tilskuddet er beregnet, og med de stadig stigende sygehusudgifter vil dækningen derfor ikke udgøre reelt 50 pct. Det forhold mener jeg bør rettes, når man nu går til en ajourføring på dette område.

For det andet: Ville det ikke være betimeligt i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag at overveje spørgsmålet om amtsskatternes højde i det hele taget? Jeg hørte nok, at både ordføreren for venstre og ordføreren for de konservative mente, at lejligheden her ikke var til at tage det spørgsmål op, det skulle drøftes ganske specielt. Det kunne der for så vidt være rimelighed i, men da nu tilhængere af en vis nedsættelse af amtsskatterne under de skiftende regeringer i adskillige år har ventet på en behandling af dette spørgsmål uden at se noget forslag til realisering deraf, så var det måske bedre — een fugl i hånden er bedre end 10 på taget — om man nu tog det spørgsmål op: at nedbringe amtsskatternes sygehusudgifter betydelig mere, end det foreliggende lovforslag giver udtryk for. Amtskommunernes sygehusudgifter har nået en sådan højde, at det ikke længere kan anses for rimeligt, at så stor en del af de udgifter, som her er tale om, skal dækkes alene ved udskrivning på fast ejendom. Når sygehusudgifterne fremkommer som følge af en udbygning af vort sygehusvæsen, der kommer alle beboerne indenfor amtet tilgode, og som koster mange penge i disse år, kan man ikke afvise det saglige synspunkt, at så bør en væsentlig del af disse sygehusudgifter lignedes på et bredere grundlag, end det kan ske, når de alene skal lignedes på amtsskatten. Dette bredere grundlag tror jeg til enhver tid bedst vil kunne tilvejebringes ved nedbringelse af udgifterne gennem støtte fra den fælleskommunale udligningsfond, altså ved en ligning, der dækker hele landet.

Jeg har nok set, at man opererer med

det synspunkt, at amterne skulle have adgang til at lignede deres udgifter på hele befolkningen indenfor den enkelte amtsrådsreds, men noget sådant vil medføre en ulighed i vilkårene for udskrivning af skat, som vil virke urimelig amterne imellem. Der kan indvindes betydelige beløb til dækning af sygehusudgifterne i Københavns amt ved en ligning på indkomsten, uden at det vil føles særlig trykkende, men der kan komme perioder, hvor Ringkøbing amt, hvis det skal dække sine sygehusudgifter for en væsentlig dels vedkommende ved udskrivning på befolkningen indenfor amtet, vil komme til at bære udgifter, som vil blive meget følelige for dette amt. Derfor tror jeg, at diskussionen om amtsskatterne til syvende og sidst vil samle sig om, at der skaffes en ligning på et bredere grundlag, d. v. s. på hele befolkningen, for at nedbringe udgifterne for det enkelte amt. Så kan vi diskutere, hvor meget disse udgifter skal nedbringes, og jeg mener altså, at de skal nedbringes betydeligt mere, end der her er tale om, hvis der skal være mening i drøftelsen om nedsættelse af amtsskatterne.

Jeg mener derfor, at man i udvalget skal overveje, hvilke muligheder der foreligger for også gennem denne lov at yde et bidrag til, at en betydelig del af udgifterne til sygehusvæsenet, der kommer hele befolkningen tilgode, udskrives på et andet grundlag. Her er tale om en ajourføring, der er et år bagefter, men hvis det skal få betydning som et led i diskussionen om amtsskatterne, må der efter mit skøn blive tale om et væsentligt større tilskud fra staten, end der her er tale om.

Må jeg i denne forbindelse angående spørgsmålet om Københavns amts særlige stilling sige, at jeg vil også anse det for vanskeligt at finde en løsning, som imødekommer de synspunkter, der er rejst fra Københavns amt, ved en særlig lovgivning. Det vil kunne få konsekvenser, som jeg på forhånd ikke synes man kan overse. Det må imidlertid erkendes, at der gør sig ganske særlige forhold gældende i Københavns amt med den voldsomme stigning i befolkningstallet. Tilskuddet til dette amt er bygget på et folketal, der ligger adskillige år tilbage, og det giver dette amt en dårlig stilling i sammenligning med andre amter.